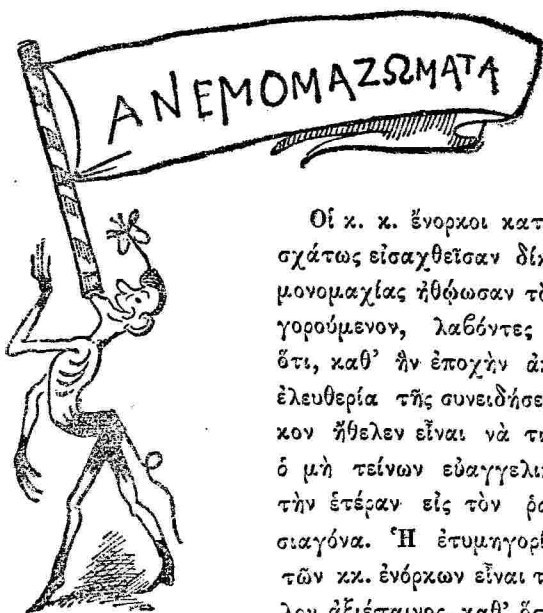

ἀρθόνων ἀρνίων, ὠῶν καὶ ῥητινίου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου νομίζομεν ὅτι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ἄνευ ἀποχωρήσεως, τῶν κ. κ. ἐπαρχιωτῶν ἢ εὐσέβεια καὶ ἡ κοιλία.

Β') Ν' ἀναστηθῶσιν οἱ ἀρχαῖοι νόμοι τοῦ Σόλωνος περὶ συντηρήσεως, ἱματισμοῦ καὶ προστασίας τάξεώς τινος ἀθηναίων, καὶ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ Κεραμεικὸν ὁ προορισμὸς αὐτοῦ καὶ ἡ ἀρχαία λαμπρότης. Οὕτως οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν, δυνάμενοι νὰ εὐρίσκωσιν ἐκεῖ ἀποζημιώσεις οἰκογενειακῶν τινῶν ἀπολαύσεων, δι' ἀπλῆς ἐγγραφῆς ὀνόματός τινος ἐπὶ τινος στήλης, ὅπως ἐγένετο ἐπὶ Ηερισκίλους, θέλουσι δυναθῆ ἄνευ πολλῆς ἀνίας νὰ παραμένωσιν ἐνταῦθα μέχρι ἐντελοῦς καὶ εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν βουλευτικῶν αὐτῶν καθήκοντων.

Τὰ δύο ταῦτα μέτρα εἶναι, νομίζομεν, τὰ μόνα δι' ὧν δύναται νὰ πολεμηθῇ ἡ ὀλεθρία ἐπὶ τοῦ συντάγματος ἐπιβροχὴ τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας.

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Οἱ κ. κ. ἑνορκοὶ κατὰ τὴν ἐσχάτως εἰσαχθεῖσαν δίκην περὶ μονομαχίας ἠθώωσαν τὸν κατηγορούμενον, λαβόντες ὑπ' ἑψιν ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀκμάζει ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, ἀδίκον ἤθελεν εἶναι νὰ τιμωρῆται ὁ μὴ τείνων εὐαγγελικῶς καὶ τὴν ἐτέραν εἰς τὸν ραπίζοντα σιαγόνα. Ἡ ἐτυμηγορία αὕτη τῶν κκ. ἐνόρκων εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀξιεπαινος, καθ' ὅσον ἐπῆλθε

μετὰ τὴν ἔντως κικερῶνειον ἀγρόρευσι τοῦ κ. Εἰσαγγελέως « ὑπὲρ βωμῶν καὶ παρειῶν. »

Οὐχ ἦττον ἀξιοθαύμαστος τῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἦτο καὶ ἡ ἀταραξία τοῦ ὑποδίκου. Οἱ φίλοι τοῦ κ. Σ. Μανιτάκη γνωρίζουσι ὅτι οὗτος εἶναι μὲν κάλλιστος καὶ κατὰ πάντα ἀξιεπαινος νέος, ἔχει ὅμως ἀνδροπρεπῆ ἀντιπάθειαν πρὸς τὸ κτένιον, τὰς ψαλίδας καὶ τὰ κομβία. Ὅτε λοιπὸν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐν τῇ ἐξάψει τῆς ῥητορείας του παρεκίνησε τοὺς κ. κ. ἐνόρκους νὰ μὴ φεισθῶσιν αὐτοῦ, διότι φέρει καλὰ ἐνδύματα, ὁ ὑπόδικος, ἀντὶ νὰ παραχθῇ, ἀνέκραξε μετ' εὐγνωμοσύνης : « Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι εὐρέθη ἄνθρωπος νὰ μὲ εἶπη καλοενδεδυμένον ».

Τὸ φαινόμενον τοῦ διαφόρου χρωματισμοῦ τῆς κόμης καὶ τοῦ μύστακος τοῦ κ. Α. Σ. . . ἀπεδόθη εἰς τὴν χιόνα τῆς Ἑλβετίας, ἥτις μόνον τὸν μύστακα προσέβαλε,

τὴν δὲ κόμην προφυλασσομένην διὰ πλατυγύρου πύλου κατέλιπεν ἀνέπαφον. Ὁρθότερον εἶναι νὰ εἶπη τις, ὡς ἄλλοτε περὶ τινος παραπλησίου φαινομένου, ὁ ποιητὴς Saint-Amand, ὅτι ὁ κ. Α. Σγ. . ἐργάζεται πλεῖστον διὰ τῶν ὀδόντων ἢ διὰ τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἐν ἄρθ. 10^ο τοῦ κανονισμοῦ τῆς « Ἀθηναϊκῆς Λέσχης » ἀναγινώσκομεν τὰ ἐξῆς : « Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἀποφέρῃ ἐφημερίδας ἢ νὰ ποιῆται αὐτῶν κακὴν χρῆσιν ». Νομίζομεν ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ διατυπωθῇ σαφέστερον.

BORPEAN

Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας τοῦ παρόντος ὑπουργείου δύο πράγματα ἦσαν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ἡ δι' ἐλαττώσεως τῶν φόρων ἀνακούφισις τῶν γεωργικῶν τάξεων, καὶ ἡ ψήφισις προϋπολογισμοῦ ἐξόδων, ὑπερβαίνοντος τὸν τοῦ κ. Βούλγαρη κατὰ ἐν και ἡμῖσι εκατομμύριον, πρὸς ἱκανοποίησιν προσωπικῶν ἀπαιτήσεων. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἐπαγγελιῶν ἐξεπληρώθη ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἡ τελευταία.

Οἱ πλεῖστοι φρονοῦσιν ὅτι αἰτία τῆς κακῆς ἡμῶν καταστάσεως εἶναι αἱ κομματικαὶ διενέξεις· ἡμεῖς ἀπ' ἐναντίας πιστεύομεν ὅτι πολὺ χειροτέρα τῶν διενέξεων τούτων εἶναι ἡ θαυμαστὴ συμφωνία πάντων τῶν κομμάτων περὶ τινὰ ζητήματα. Οὕτω ἡ κατ' ἔτος ἀναγραφή ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσοῦ τινος πρὸς διαφθορὰν ἐφημερίδων δι' ἀπονομῆς καταχωρίσεων, ἐνῶ πρὸς τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἢ « Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως », κατήχησε τακτικὸν αἶσχος. Ἀληθές εἶναι ὅτι πρώτην φοράν ἐξανέστησαν καὶ ἐπρότειναν κατ' αὐτοῦ νομοσχέδιον οἱ τοῦ πέμπτου κόμματος ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὅμως ὡς μεροληπτοῦντες ὑπὲρ αὐτῶν, σπεύδομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἴσως ἔπραξαν τοῦτο βέβαιοι ὄντες ἐκ προτέρων ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσακουσθῆ.

Ἐν τῷ « Πρωτῶ Κήρυκι » ἀναγινώσκομεν. « Ὁ Δουξ τῆς Ὠμάλης πρόκειται νὰ συζευχθῇ τὴν Λαγαθὰ πριγίπησαν Θήραν ». Εὐχόμεθα αὐτῷ καλὸν πῆθον.

Ἀποδίδοντες εἰς τοὺς κομματάρχας ὀφειλομένην δικαιοσύνην πρέπει νὰ δηλολογήσωμεν ὅτι, ὅσον καὶ ἂν ὑποθεθῶσι φίλαρχοι, ὁσάκις πρόκειται περὶ περιορισμοῦ τινὸς τοῦ ὑπουργικοῦ νομήματος τοῦ σπαταλῆν, προσφέρονται ὡς ἢ ἐν τῇ δίκῃ τοῦ Σολομῶντος ἀναφερομένη ἀληθὴς μήτηρ, ἥτις προστίμησε νὰ μείνῃ ἀκέραιον εἰς ξένας χεῖρας τὸ τέκνον της, μάλλον ἢ νὰ τὸ λάβῃ ἠκρωτηριασμένον.

* *

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ὁ κ. Α. Νέγρης ἔγραψε τῷ κ. πρωθυπουργῷ ζητῶν νὰ διορισθῇ γραμματεὺς τῆς ἐν Πετροῦπόλει ἐλληνικῆς πρεσβείας. Ὁ κ. Α. Νέγρης παρῆγορισθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγεώργη καὶ ἀδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικυῆ ἔχει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα προσόντα, ἵνα ἱκανοποιηθῇ καὶ διαπρέψῃ μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τοῦ κ. Κουμουδούρου.

* *

Ὁ ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Κουτσονίκα συλληφθεὶς ἐν τινι κρυφείῳ Εὐθύμιος Τσοβόλας ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τινων μὲν ἐφημερίδων ὡς καταδικώμενος ληστής, ὑπ' ἄλλων δὲ ὡς φιλήσυχος συνταξιούχος. Ἀκριβεστέρᾳ ἔρουν ἀπέδειξεν ὅτι ἀμφοτέρων αἱ πληροφορίες εἶναι ἀκριβεῖς, διότι ὁ ἀξιώτιμος οὗτος Τσοβόλας ἦτο συγχρόνως καὶ ληστής καὶ συνταξιούχος.

* *

Ἀπλῶς ἀστευόμενος ἔγραψεν ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» ὅτι οἱ κ. κ. Πρωτοδίκαι, διελθόντες τὴν δικογραφίαν καὶ σκεφθέντες κατὰ τὸν νόμον, κατεδίκασαν τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ν' ἀκούῃ τὴν κυρίαν Σοφῶρανδην. Κοινοποιηθείσης ἡμῖν μετέπειτα τῆς ἀποφάσεως ἐθαυμάσαμεν, σπουδάζοντες, τὴν εὐθυδικίαν τοῦ δικαστηρίου, οὐχ ἥττον ὁμοῦς εὐρομεν ἐν αὐτῇ τὸ ἐξῆς ἀσμοδαϊκὸν Ἐπειδῆ:

«Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τῆς κ. Σοφῶρανδης ἐν ἄλλοις τῆς ἐργασίας αὐτῆς κεφαλαίους δύναται νὰ καλυφθῇ ἡ τῆς καταλλήλου φωνῆς ὑστέρησις».

Τὸ ἀνωτέρω «Ἐπειδῆ» φαίνεται ἡμῖν ὀπωσοῦν ἀνήθικον, διότι τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ καὶ τῆς γενναίας φρουρᾶς εἰς μόνον τὸ ἔσμα τῆς αἰδοῦ ἐνδιαφέρεται, οὐδεμίαν ἔχον σχέσιν πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς ἐργασίας αὐτῆς κεφάλαια.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Τελευταῖαι εἰδήσεις

Οἱ ἀξιώτιμοι κ. κ. Πύργας καὶ Βακαλόπουλος διορίσθησαν ὡς ἠκούσαμεν καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τὸ τελευταῖον ὑποβλήθη ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον ὑπὲρ τὸ περὶ «*Βοσκῆς τῶν ζώων*».

Ἐπαρχιακὰ

Μεσολόγγιον, 18 Δεκεμβρίου 1875.

Φίλιτατε Δαῖμον,

Λυπούμαι, διότι τὸ εἰς Σελήνην ταξιδιόν σου οὔτε πραγματικὸν ἦτο οὔτε δυνατὸν φαίνεται νὰ πραγματοποιηθῇ διότι ἂν ἦτο δυνατὸν τοῦτο, μέγα τι καλὸν ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς περιηγήσεως ταύτης, ὅπερ λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ σοὶ γνωστοποιήσω. Μάθεις λοιπὸν, ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος ἔχει πλήρεις καὶ ἀνελλιπίεις τὰς φρένας διότι τὸ κουφότερον καὶ ἐλαφρότερον μέρος τῶν φρενῶν ἐκάστου ἀνθρώπου αἰωρεῖται καὶ ἀναφέρεται μετάρσιον, ὅπως ἐξατμίζονται πάντα τὰ βευστὰ, μένει δὲ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ μόνον τὸ πυκνότερον μέρος αὐτῶν. — Ἄλλ' οἱ μὲν ἀτμοὶ τῶν ἄλλων βευστῶν ὑψοῦνται μέχρι τῆς ἀτμοσφαιρας μόνον καὶ δὲν ὑπερβαίνουν ταύτης τὰ ὄρια· οἱ δὲ ἀτμοὶ τῶν φρενῶν, καθὰ λεπτότεροι καὶ ἐλαφρότεροι διὰ τὸ πνευματικὸν καὶ αἴθρον, προβαίνουν καὶ περαιτέρω καὶ φθάνουσι μέχρι τῆς Σελήνης. Ἐκεῖ λοιπὸν εἰς τὴν Σελήνην διευθύνεται καὶ συνέρχεται πᾶν τὸ ἐξατμιζόμενον καὶ ἀφαιρούμενον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ ἄστρου τούτου πρὸς τὴν Γῆν συγγένειαν καὶ προσέγγισιν. Ἐκεῖ εἰς ἀγγεῖα θαυμασίας τέχνης καὶ ἀναλόγου χωρητικότητος φυλάττεται κεκλεισμένος καὶ ἐσφραγισμένος ὁ ἐλλείπων νοῦς τῶν ἀνθρώπων πάσης χώρας καὶ ἐπικρατείας, πάσης πόλεως καὶ κόμης καὶ χωρίου. Ἐκαστον δὲ τῶν ἀγγείων τούτων φέρει ἐξωθεν χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγραφὴν, δηλοῦσαν τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὸν ἀνήκει· ὁ δὲν αὐτῷ φυλαττόμενος νοῦς π. χ. «*Ἀστόλφου νοῦς*» «*Πιτυοκάμπτου νοῦς*» «*Νικολοπούλου νοῦς*» «*Σίμωνος Μάγου νοῦς*» «*Βαλασσοπούλου νοῦς*» κτλ. Ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου δὲ πυλῶνος τοῦ ἐνέχοντος τοὺς θησαυροὺς τούτους σεληνιαίου οἰκοδομήματος, εἶναι ἐπίσης χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγεγραμμένον: «*Ὅστις τῶν θνητῶν κατορθώτῃ νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα, ἔχει τὴν ἀδειαν ὄχι μόνον νὰ εἰσέλθῃ καὶ περιηγηθῇ τὸ μέγαρον τοῦτο, ἀλλὰ προσέτι καὶ ν' ἀναζητήσῃ ἐν αὐτῷ καὶ εὐρὸν νὰ λάβῃ τὸ ἀνήκον εἰς αὐτὸν ἀγγεῖον τὸ περιέχον τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ παντὸς ἄλλου, ὑπὲρ οὗ ἐνδιαφέρεται*». Φαντάσου λοιπὸν, φίλιτατέ μου, ὁποῖον μέγα εὐεργέτημα ἤθελες εὐρεθῆ εἰς θέσιν νὰ κατορθώσῃ, ἂν τῷ ὄντι ἀνέβαινες εἰς τὴν Σελήνην καὶ ἐπιστρέφων ἐκεῖθεν μᾶς ἔφερες ἐνταῦθα τὸν νοῦν μας διὰ νὰ σωφρονισθῶμεν, ἂν ὄχι πάντες, τοῦλάχιστον τὰ κυριώτερα πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς παρούσας σοβαρὰς περιστάσεις.

Ἵγίαινε!

Ὁ θεός σου

«*ΒΕΛΦΛΕΓΩΡ*»

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.